

ANECKXANDER

Alexander Vantournhout & Bauke Lievens

Circus, *what's in a name?* Voor deze voorstelling past veeleer het predicaat 'grensverleggend'. Ze slaat niet alleen ongeziene bruggen tussen dans, performance en circus, bovenal vormt ze een ode aan de schoonheid van het onvolmaakte lichaam. Het naakte lichaam. Op de kunstpodia mag dat schering en inslag zijn, binnen het circus is naakt vrij ongewoon. Gek eigenlijk, want wat is circus anders dan het fysieke lichaam dat op zijn eigen grenzen botst én die keer op keer wil overstijgen?

Wat Vantournhout in zijn solo doet, is die lijfelijke beperkingen bij zichzelf juist extra uitvergroten. Hij mat ze op: zijn nek is te lang en zijn benen en armen te kort in verhouding tot zijn romp. En dus past hij zich op scène steeds meer protheses aan: eerst een Rubenskraag, dan plateauzolen, uiteindelijk zelfs bokshandschoenen. Steeds opnieuw voert hij daarmee dezelfde acrobatie uit, drijft hij voor zichzelf de moeilijkheidsgraad op. Anders dan in het meeste circus is het geen virtueuze krachttoer om de zwaartekracht te overwinnen, wel een overgave aan het falen en de fysieke uitputtingslag.

Heel makkelijk had *ANECKXANDER* een arty bedoening kunnen worden, maar daarvoor is Vantournhout te veel entertainer. Zijn speelse humor relativeert, zijn truukjes nemen een loopje met onze verwachtingen, en voortdurend houdt hij oogcontact met het publiek. Omdat hij graag gezien wil worden, zoals iedereen. Omdat hij imperfect is, zoals iedereen. Keer op keer kletst zijn lijf na een hoge zwaai pijnlijk tegen het canvas. Het is vliegen met geknipte vleugels. Icarus *meets* Sisiphus.

Zelden zie je jong werk met zoveel bewustzijn van zijn eigen codes en modaliteiten. Vantournhout koppelt de verworvenheden van circus aan hedendaagse dans en verzet de bakens in het Vlaamse circuslandschap.

Daarvoor kan hij bogen op zijn dubbele opleiding bij zowel circushogeschool ESAC als de dansopleiding P.A.R.T.S, en niet in het minst op de uitgekiende dramaturgie van Bauke Lievens. Tegelijk blijft *ANECKXANDER* een uiterst leesbare voorstelling, een aangrijpend persoonlijk en universeel portret. Vantournhout is de acrobaat, de contorsionist, de freak, de clown. Maar bovenal een mens. Even aandoenlijk als verontrustend omarmt hij de onvolmaaktheid, in een sobere maar ontzagwekkende performance die je op het puntje van je stoel brengt.